

Motion till riksdagen 2021/22:1703

av Camilla Waltersson Grönvall (M)

Dansbandsmoms och övriga förutsättningar för kultursektorn

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten till en harmonisering av mervärdesskattelagstiftningen för den s.k. dansbandsmomsen samt förutsättningar för dansbanden och övrig kulturbransch under och efter pandemin och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Behovet av att förändra de orättvisa och snedvridande momssatserna inom kultursektorn är efter pandemin större än någonsin. En harmonisering som innebär den lägre moms-satsen för folkrörelsen att dansa till dansband kommer att ha en enorm betydelse. Många dansband har sedan början av 2020 inte kunnat spela och de ekonomiska stöden för kultursektorn har inte alltid träffat rätt. Risker är nu att utan rätt stöd kommer en del av de älskade dansbanden inte att komma tillbaka.

De flesta var överens om att det var av stor vikt att riksdagen tog beslutet att sänka kulturmomsen. Dock hanterades inte vad som var kultur fullt ut. Dansbandsmusiken i Sverige är en folkrörelse av rang med en tydlig koppling till både kultur och folkhälsa. Både unga och gamla är delaktiga i rörelsen och intresset ökar.

Tyvärr är inte det politiska systemet alltid harmoniserat med verkligheten, och här blev det mycket tydligt att märkliga konsekvenser uppkommer som effekt av den gränsdragning som gjorts. Exemplifierat genom följande: Den som går på en konsert och lyssnar på en dansbandslåt betalar 6 procent i moms. Den som går och lyssnar på samma låt och dansar till orkesterns musik betalar 25 procent i moms. Ett tydligt exempel på att vissa gränsdragningar inom kultur är både märkliga och omotiverade. Mervärdesskattesystemet i Sverige är divergerat med 25 procent som den vanligaste momsskattesatsen samt 12 och 6 procent.

Det är i dag inte ovanligt att ha olika momssatser inom en och samma bransch, det finns fler exempel på detta. Exempelvis är momssatsen på entréavgifter till nöjesparker 25 procent medan momssatsen på entréavgifter till djurparker är 6 procent. Höga skatter är i regel kontraproduktivt. När det gäller tobak eller skatter och avgifter på utsläpp från bilar är syftet således att minska konsumtionen av sådana varor. Att uppmuntra människor att sitta stilla och lyssna på en konsert där en låg momssats tillämpas rimmar illa jämfört med att en dansbandskväll där människor får röra på sig belastas med en hög momssats. Att sänka momssatsen för att gå och dansa till dansbandsmusik är en investering i den allmänna folkhälsan. Tillika bör det införas en enhetlig moms inom en och samma bransch för ett dynamiskt näringsliv för växande företag. En så låg moms-sats som möjligt bör eftersträvas.

Ovanstående exempel med divergerande momssatser för samma musik, men där publiken i det ena fallet interagerar med underhållningen, är ett tydligt exempel på att mervärdesskattelagstiftningen inte fungerar optimalt och där konsekvenser uppstår.

Till detta kommer en mycket märklig hantering av kultur och kulturevent ifrån regeringens sida under pandemin. Under stora delar av pandemin har kultursektorn varit den bransch som drabbats hårdast genom ogenomtänkta och närmast absurda restriktioner. Till exempel fanns en period då människor kunde sitta och äta på en restaurang med i princip obegränsat antal gäster, men relaterat till avstånd mellan borden, medan det blev andra principer om ett dansband eller en artist uppträdde. Då gällde 50 personer. Dessa ologiska förutsättningar har gett inte minst dansbanden en oerhört svår situation. Givet pandemin och hur dansbandsbranschen skall återhämta sig är frågan om dansbandsmomsen mer aktuell än någonsin tillsammans med ett mer rimligt och sammanhållet regelverk för kulturbranschen.

Camilla Waltersson Grönvall (M)